

EUROOPAN PARLAMENTTI

2004

2009

Kalatalousvaliokunta

2008/2222(INI)

10.11.2008

MIETINTÖLUONNOS

soveltavasta tutkimuksesta yhteisen kalastuspolitiikan alalla
(2008/2222(INI))

Kalatalousvaliokunta

Esittelijä: Rosa Miguélez Ramos

PR_INI

SISÄLTÖ

	Sivu
EUROOPAN PARLAMENTIN PÄÄTÖSLAUSELMAESITYS	3
PERUSTELUT.....	8

EUROOPAN PARLAMENTIN PÄÄTÖSLAUSELMAESITYS

soveltavasta tutkimuksesta yhteisen kalastuspolitiikan alalla (2008/2222(INI))

Euroopan parlamentti, joka

- ottaa huomioon elollisten vesiluonnonvarojen säilyttämisestä ja kestävästä hyödyntämisestä yhteisessä kalastuspolitiikassa 20. joulukuuta 2002 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 2371/2002¹,
- ottaa huomioon Euroopan yhteisön seitsemännestä tutkimuksen, teknologian kehittämisen ja demonstroinnin puiteohjelmasta (2007–2013) 18. joulukuuta 2006 tehdyn Euroopan parlamentin ja neuvoston päätöksen N:o 1982/2006/EY²,
- ottaa huomioon komission tiedonannon neuvostolle, Euroopan parlamentille, Euroopan talous- ja sosiaalikomitealle sekä alueiden komitealle "Eurooppalainen strategia merien ja merenkulkualan tutkimusta varten: johdonmukaiset puitteet eurooppalaisella tutkimusalueella harjoitettavalle tutkimukselle merien kestävä käytön tukemiseksi" (KOM(2008)0534) ("eurooppalainen strategia merien ja merenkulkualan tutkimusta varten"),
- ottaa huomioon komission tiedonannon neuvostolle ja Euroopan parlamentille "Yhteisön vesiviljelyalan kestävä kehittäminen koskeva strategia" (KOM(2002)0511),
- ottaa huomioon 15. kesäkuuta 2006 antamansa lainsäädäntöpäätöslauselman ehdotuksesta Euroopan parlamentin ja neuvoston päätökseksi Euroopan yhteisön seitsemännestä tutkimuksen, teknologian kehittämisen ja demonstroinnin puiteohjelmasta (2007–2013)³,
- ottaa huomioon 20. toukokuuta 2008 antamansa päätöslauselman Euroopan unionin yhdennetystä meripolitiikasta⁴,
- ottaa huomioon yhteisön meriympäristöpolitiikan puitteista 17. kesäkuuta 2008 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2008/56/EY (meristrategiadirektiivi)⁵,
- ottaa huomioon kalatalousalan tietojen keruuta, hallintaa ja käyttöä koskevista yhteisön puitteista sekä yhteistä kalastuspolitiikkaa koskevien tieteellisten lausuntojen tukemisesta 25. helmikuuta 2008 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 199/2008⁶,
- ottaa huomioon luontotyyppien sekä luonnonvaraisen eläimistön ja kasviston suojelusta 21. toukokuuta 1992 annetun neuvoston direktiivin 92/43/ETY⁷,

¹ EYVL L 358, 31.12.2002, s. 59.

² EUVL L 412, 30.12.2006, s. 1.

³ EUVL C 300 E, 9.12.2006, s. 400.

⁴ EUVL C 180 E, 17.7.2008, s. 27.

⁵ EUVL L 164, 25.6.2008, s. 19.

⁶ EUVL L 60, 5.3.2008, s. 1.

⁷ EYVL L 206, 22.7.1992, s. 7.

- ottaa huomioon Johannesburgissa (Etelä-Afrikka) 26. elokuuta–4. syyskuuta 2002 pidetyn kestävän kehityksen huippukokouksen loppuraportin¹,
 - ottaa huomioon koko Eurooppaa edustavien eurooppalaisten merien ja merenkulkualan tutkimuslaitosten, tutkijayhteisöjen ja useiden tutkijoiden EurOCEAN-konferenssissa 22. kesäkuuta 2007 hyväksymän Aberdeenin julistuksen,
 - ottaa huomioon työjärjestyksen 45 artiklan,
 - ottaa huomioon kalatalousvaliokunnan mietinnön (A6-0000/2008),
- A. ottaa huomioon, että komissio on neljännessä puiteohjelmasta alkaen pyrkinyt kannustamaan eurooppalaista kalastuksen ja vesiviljelyn tutkimusta yhteisen kalastuspolitiikan tukemiseksi,
 - B. ottaa huomioon, että seitsemännessä puiteohjelmassa kaikki kalastuksen ja vesiviljelyn tutkimus sisältyy maatalouden tutkimusta koskevaan laajaan kokonaisuuteen (aihealue 2), kun taas meritieteet ja rannikkoalueiden hoito ovat riippuvaisia ympäristötieteistä,
 - C. katsoo, että Yhdistyneiden Kansakuntien elintarvike- ja maatalousjärjestön (FAO) laatimissa vastuullisen kalastuksen toimintasäännöissä sekä sopimuksessa hajallaan olevien kalakantojen ja laajasti vaeltavien kalakantojen säilyttämistä ja hoitoa koskevien Yhdistyneiden Kansakuntien merioikeusyleissopimuksen määräysten täytäntöönpanosta korostetaan, että on tarpeen kehittää tutkimusta ja tietojen keruuta alaa koskevien tieteellisten tietojen parantamiseksi,
 - D. katsoo, että yhteinen kalastuspolitiikka kuuluu niihin politiikanaloihin, jotka ovat kaikkein riippuvaisimpia tieteellisestä tutkimuksesta, ja että tämän politiikan puitteissa toteutettujen toimenpiteiden uskottavuus edellyttää korkeatasoisia tieteellisiä tietoja,
 - E. ottaa huomioon, että yhteinen kalastuspolitiikka pohjautuu hyvän hallintotavan periaatteisiin, joiden mukaan päätöksenteon on perustuttava moitteettomille tieteellisille lausunnoille ja tuotettava oikea-aikaisia tuloksia,
 - F. ottaa huomioon, että strategiassa merien ja merenkulkualan tutkimusta varten todetaan, että on tärkeää jatkaa toimia merentutkimuksen ja merenkulkualan tutkimuksen eri osa-alueilla, mutta siinä myös keskitytään parantamaan vuorovaikutusta merentutkimuksen ja merenkulkualan tutkimuksen välillä sen sijaan, että siinä keskityttäisiin jo vakiintuneisiin tutkimusaloihin,
 - G. katsoo, että yhteisen kalastuspolitiikan tuleva uudelleentarkastelu, jossa asetetaan etusijalle alueellinen ja ekosysteemeihin pohjautuva hallinta, edellyttää tieteellisten tietojen muodostamaa vankkaa perustaa,
1. katsoo, että tutkimuspolitiikassa on tarpeen kiinnittää entistä enemmän huomiota kalastuksen ja vesiviljelyn erityisongelmiin, koska tällä alalla on unionissa taloudellista, sosiaalista ja poliittista merkitystä;

¹ <http://daccessdds.un.org/doc/UNDOC/GEN/N02/636/94/PDF/N0239751.pdf?OpenElement>.

2. on tyytyväinen siihen, että komissio on strategiassaan merien ja merenkulkualan tutkimusta varten pyrkinyt ohjaamaan uudelleen resursseja merentutkimuksen ja merenkulkualan tutkimuksen integroinnin parantamiseksi;
3. muistuttaa komissiolle, että sillä on asetuksen (EY) N:o 2371/2002 mukaisesti oikeudellinen velvoite perustaa yhteistä kalastuspolitiikkaa koskevat ehdotuksensa "moitteettomiin tieteellisiin lausuntoihin ja ennalta varautumisen periaatteeseen";
4. on huolissaan seitsemännen puiteohjelman aihealueiden uudelleenjärjestelystä, jonka takia kalantuotannon tutkimus on erotettu kalastuksesta ja meriekologiasta, vaikka yhteisen kalastuspolitiikan selkeä suunnanmuutos kohti ekosysteemiperustaista lähestymistapaa edellyttäisi integroinnin lisäämistä;
5. pitää valitettavana, ettei seitsemännessä puiteohjelmassa pidetä kalastusta eikä vesiviljelyä erityisinä toimintalinjoina ja että siinä vain viitataan aihealueeseen 2 "Elintarvikkeet, maatalous ja bioteknologia", joka voisi hyvin laajasti ymmärrettynä kattaa kalastusta koskevan tutkimuksen; huomauttaa, että sama pätee aihealueeseen 6 "Ympäristö (mukaan luettuna ilmastonmuutos)";
6. pyytää komissiota tarkistamaan seitsemättä puiteohjelmaa vuodeksi 2010 suunnitellun väliarvioinnin yhteydessä siten, että se ottaa huomioon tämän päätöslauselman ja kiinnittää entistä enemmän huomiota kalastuksen ja vesiviljelyn erityisongelmiin;
7. on vakuuttunut siitä, että niin poliittiset päättäjät kuin kalatalousalan toimijatkin tarvitsevat pikaisesti entistä käytännöllisempää tutkimusta ja että seitsemännen puiteohjelman keston vuoksi on ensiarvoisen tärkeää sisällyttää siihen tavoitteita, jotka on saavutettava;
8. katsoo, että kalastusta ja vesiviljelyä koskevien erityisten toimintalinjojen puuttuminen seitsemännessä puiteohjelmasta tarkoittaa, ettei näillä aloilla valmistella riittävää määrää tutkimushankkeita, ja että se siten heikentää valittujen hankkeiden kiinnostavuutta ja osuvuutta;
9. korostaa, että yhteisen kalastuspolitiikan tehokkaan soveltamisen takaamiseksi on tarpeen perustaa soveltavan tutkimuksen erityisohjelmia ja varmistaa niiden rahoitus osoittamalla niihin riittävästi määrärahoja; katsoo sen vuoksi, että seitsemänten puiteohjelmaan on sisällytettävä asiaankuuluva jakoperuste;
10. pyytää komissiota käyttämään seitsemännessä puiteohjelmasta soveltavaan tutkimukseen yhteisen kalastuspolitiikan alalla myönnettävää rahoitusta siten, että sillä tuetaan eri jäsenvaltioiden tutkimustoimien välistä synergiaa ja saadaan aikaan kriittinen massa, jota suuriin monialaisiin merentutkimushaasteisiin vastaaminen edellyttää;
11. suosittaa, että tieteellisessä merentutkimuksessa asetettaisiin etusijalle paitsi tutkimus, jonka tarkoituksena on selvittää elollisten vesiluonnonvarojen tila, myös kaupalliset, taloudelliset ja sosiaaliset näkökohdat, jotka ovat ratkaisevassa asemassa kalastuksenhoidossa ja siten olennaisia;

12. katsoo, että etenkin kalastuksessa ja vesiviljelyssä on asetettava etusijalle soveltava tutkimus, jonka perimmäisenä tavoitteena on oltava lainsäädännön perustana olevien tieteellisten tietojen ja kalastuksenhoidon parantaminen, erityisesti suurimmassa biologisessa vaarassa olevien lajien elvytysuunnitelmien osalta;
13. toteaa, että kalastajien ja tutkijoiden välillä on lyhyellä aikavälillä ilmeinen eturistiriita, kun taas pitkän aikavälin tavoitteet näyttävät olevan yhteensopivampia;
14. pyytää komissiota ja jäsenvaltioita tähdentämään ja toteamaan selvästi kalastajille, että oletettuja lyhyen aikavälin taloudellisia menetyksiä arvioitaessa on heidän etujensa mukaista ottaa huomioon taloudelliset hyödyt, joita keskipitkällä tai pitkällä aikavälillä voi olla odotettavissa;
15. korostaa, että nuorten tutkijoiden kato kalastusta koskevassa soveltavassa tutkimuksessa on huolestuttava ongelma, joka liittyy siihen, ettei tällainen ammattiura juuri houkuttele verrattuna perustutkimukseen ja muihin tieteenaloihin;
16. korostaa, että tätä tieteenhaaraa varten yliopistoihin on tarpeen luoda uudelleen kiinnostavia ja palkitsevia uramahdollisuuksia, joista voidaan edetä hyväpalkkaiselle ammattiuuralle;
17. tukee koulutuspolitiikkaa, jossa nuoria tutkijoita kannustetaan entistä enemmän valitsemaan kalastusta koskeva soveltava tutkimus perustutkimuksen sijasta;
18. kehottaa komissiota edistämään sellaisen pysyvän eurooppalaisen verkoston perustamista, joka perustuu jäsenvaltioissa jo olemassa olevaan fyysiseen infrastruktuuriin ja jonka tarkoituksena on havainnoida meriympäristöä ja kerätä sitä koskevia tietoja, sillä tämä helpottaisi tietojen vaihtoa alan toimijoiden ja tutkimuslaitosten välillä sekä pitäisi Euroopan unionin kärkiasemassa;
19. palauttaa mieliin, että on tarpeen yhdenmukaistaa jäsenvaltioissa käytettyjä erilaisia soveltavan tutkimuksen malleja, jolloin tuloksia voidaan entistä paremmin vertailla ja tietojen yhdistäminen helpottuu;
20. pyytää komissiota kannustamaan tiedeyhteisöä, jotta se kehittäisi edelleen yhteisiä metodologiasääntöjä elollisten vesiluonnonvarojen tutkimukseen ja tehostaisi yhteistyötä kansallisten tutkimuslaitosten välillä;
21. pyytää komissiota kokoamaan erityistietoja tutkijoiden ja kalastajien välisen vuoropuhelun nykytilasta eri jäsenvaltioissa ja selvittämään parhaat käytännöt;
22. korostaa, että alueellisilla neuvoa-antavilla komiteoilla on tärkeä tehtävä soveltavassa tutkimuksessa, ja pyytää sen vuoksi, että tutkijat voivat olla tällaisten elinten täysivaltaisia jäseniä;
23. pyytää komissiota ja jäsenvaltioita osoittamaan EU:n talousarviossa saatavilla olevat määrärahoja, erityisesti budjettikohdan 11 07 02 "Tuki kalavarojen hoitoon (tieteellisten lausuntojen parantaminen)" määrärahoja, kalatalousalan tietojen keruuseen;

24. kehottaa puhemiestä välittämään tämän päätöslauseelman neuvostolle ja komissiolle sekä jäsenvaltioiden hallituksille ja parlamenteille.

PERUSTELUT

"Siellä, missä ei ole sovellettavaa tiedettä, ei voi olla soveltavaa tiedettä"

Bernardo Houssay, lääketieteen Nobel-palkinnon saaja (1947)

Lähes puolet Euroopan unionin väestöstä asuu yhteisön alueella sijaitsevien kahden valtameren ja neljän meren läheisyydessä. Sen lisäksi, että meret ja valtameret ovat elämän lähde, niillä on suuri merkitys ilmastonmuutoksen vaikutusten lieventäjinä. Tällaisten monimutkaisten ja tuntemattomienkin järjestelmien asianmukainen hallinta on yksi tärkeimmistä haasteistamme.

Ekosysteemien hoidon ja luonnonvarojen kestävä hyödyntämisen yhteensovittaminen, ihmisen toiminnan eri osa-alueiden meriympäristöön kohdistuvien vaikutusten ehkäiseminen ja valvonta sekä tietämyksen, teknologian kehittämisen ja innovoinnin lisääminen ovat muita haasteita, joita on mahdoton ratkaista ilman Euroopan tiedeyhteisön panosta.

Yhdistyneiden Kansakuntien elintarvike- ja maatalousjärjestö (FAO) arvioi vuonna 2004, että yli 70 prosenttia elollisista vesiluonnonvaroista oli joko kulutettu tai liikakalastettu tai elvyttämistoimien kohteena. Liikakalastuksen ohella on kuitenkin muitakin luonnonvaroihin vaikuttavia tekijöitä, kuten edellä mainittu ilmastonmuutos tai ihmisen toiminta, joten on välttämätöntä saada luotettavia ja kattavia tietoja.

Rannikkoalueet ovat puolestaan alttiina erityiseen maantieteelliseen sijaintiinsa liittyville riskeille, kuten luonnonkatastrofeille tai onnettomuuksille sekä niistä aiheutuvalle vakavalle meren pilaantumiselle. Yhteisön vesien valvonta tällä alalla edellyttää kaikkien olemassa olevien resurssien, myös tutkimuksen, käyttöä.

Meriekosysteemit ovat erityisen haavoittuvia, ja niihin on kiinnitettävä erityistä huomiota, etenkin kun päätöksenteossa on tulevaisuudessa noudatettava ekosysteemiperustaista lähestymistapaa. Suojellut merialueet on puolestaan määriteltävä selkeästi soveltamalla yhdennettyä lähestymistapaa, jolla on moitteettomat tieteelliset perusteet ja jonka avulla merialueita voidaan suojella kalastuksen ohella myös muulta toiminnalta, kuten matkailulta, öljynporaukselta tai sotilaalliselta toiminnalta.

Merentutkimus merien hallinnan lähtökohtana

Yhteisen kalastuspolitiikan kehittäminen edellyttää tehokasta tutkimusta yhteisön tasolla. Yhteisön tehtävänä on hyödyntää tutkimuksen ja innovoinnin solmukohtia siten, että unionin meriä ja valtameriä voidaan aktiivisesti suojella korkealaatuiseen tieteen ja teknologian kehittämiseen perustuvan yhdennetyn kalastushoidon kautta.

Elollisten vesiluonnonvarojen tutkimus on myös olennaisen tärkeää laadittaessa suosituksia ja annettaessa tieteellisiä lausuntoja lainsäätäjille. Panostusta meritieteisiin ja merentutkimukseen on lisättävä, jotta voidaan tehostaa kalastuksen kannalta tärkeintä välinettä: yhteistä kalastuspolitiikkaa.

Komissio on 15 viime vuoden aikana antanut tiedeyhteisön käyttöön huomattavia aineellisia resursseja, joiden tarkoituksena on ollut tukea kalastuksenhoitoa koskevaa päätöksentekoa. Eurooppalaiset tutkijat ovat ottaneet huomioon paitsi biologiset näkökohdat myös kalalajien käyttäytymisen, saaliiden biologisen vaikutuksen kalatalouteen ja päätösten sosioekonomiset seuraukset. Yhteisen kalastuspolitiikan, samoin kuin muiden siihen liittyvien politiikkojen, kehittäminen on kuitenkin luonut uusia tutkimustarpeita.

Vastuullisen ja korkealaatuisen elollisten vesiluonnonvarojen tutkimuksen tarve

Perustutkimuksen ja soveltavan tutkimuksen välillä on tietynlaista kiistaa, mutta selvää on, että kaikenlaisen tutkimuksen on tuotettava tietoa, "jota voidaan tai jota pitää soveltaa". Tutkijat itse ovat sitä mieltä, että hyödyllisimmät sovellukset syntyvät niin sanotun perustutkimuksen tuloksena, joten tutkimuksen lajeja ei pitäisi erottaa toisistaan. Todellisten ja ajankohtaisten ongelmien ratkaisemiseksi tarvitaan kaikkia keinoja, eikä käytettävällä "menetelmällä" ole merkitystä.

Meriympäristön on oltava terve, jotta merien tarjoamia mahdollisuuksia voidaan hyödyntää. Kilpailukyvyn parantaminen pitkällä aikavälillä edellyttää luonnonvarojen säilyttämistä. Meriympäristöä koskevassa teemakohtaisessa strategiassa vaaditaan ekosysteemiperustaiseen lähestymistapaan pohjautuvia pikaisia toimia. Kaikkeen päätöksentekoon on sisällytettävä ympäristöulottuvuus, ja siinä on otettava huomioon kaikkien meriympäristöön vaikuttavien toimintojen edut.

EU:n Johannesburgin huippukokouksessa tekemät sitoumukset voidaan täyttää ainoastaan vastuullisen ja korkealaatuisen merentutkimuksen avulla. Tieteellinen tietämys ja tieteellisten tietojen tutkimus ovat olennaisia, jotta voidaan soveltaa ekosysteemeihin pohjautuvaa lähestymistapaa, perustaa suojeltuja merialueita, taata luonnonvarojen kestävä hyödyntäminen ja vastata kaikenlaisiin luonnonilmiöihin tai ihmisen toiminnasta aiheutuviin katastrofeihin liittyviin haasteisiin. Kestävän hyödyntämisen mukaiset tasot (MRI) puolestaan edellyttävät paikkansapitäviä ja ajantasaisia tietoja.

On välttämätöntä kerätä, tallettaa, vaihtaa, käsitellä ja tutkia runsaasti tietoja, jotta voidaan varmistaa, että yhteiskunnalliset tarpeet ja luonnonvarat ovat tasapainossa keskenään. Luonnonvarojen kestävyys edellyttää niin ikään hyvää yhteistyötä kalatalousalan, meritieteen, elollisten vesiluonnonvarojen tutkimuksen, meriekologian, sosioekonomisten tutkijoiden, merentutkimuslaitosten ja yhdistysten välillä.

Tulevassa elollisten vesiluonnonvarojen tutkimuksessa on otettava huomioon elinympäristöihin liittyvät näkökohdat (merenpohjaan kohdistuvien vaikutusten vähentäminen, biologisesti herkkien alueiden havaitseminen), haavoittuvien lajien (merilintujen, merikilpikonnien tai merinisäkkäiden) sivusaaliit, kohdelajien entistä parempi valikoituminen (poisheitettyjen saaliiden ja sivusaaliiden välttäminen) sekä elollisten vesiluonnonvarojen tutkimuksen sisällyttäminen ekosysteemin näkökulmasta meritieteen, biokemian ja biologisen monimuotoisuuden tutkimukseen.

Verkostoitumisen tarve

Kalastukseen liittyvien tieteellisten tietojen parantaminen on kiireellinen tehtävä. Euroopassa on merien luonnonvarojen kestävään hyödyntämiseen tarvittavat tutkimusryhmät ja tiedot. Merentutkimus edellyttää kuitenkin tietokeskusten ja havainnointiverkostojen ohella monenlaisia kalliita ja erikoistuneita infrastruktuureja, jotka nielevät valtaosan investoinneista, joten niiden kannattavuus voitaisiin optimoida yhteiskäytön avulla.

Pysyvä eurooppalainen verkosto, joka perustuu jäsenvaltioissa jo olemassa oleviin fyysisiin infrastruktuureihin ja jonka tarkoituksena on havainnoida meriympäristöä ja kerätä sitä koskevia tietoja, mahdollistaisi tietojen vaihdon eurooppalaisten tutkimusalojen ja -laitosten kesken sekä pitäisi EU:n etulyöntiasemassa.

Verkoston kehittäminen ja käyttöönotto edistäisi yhteisymmärrystä ja vuoropuhelua tiedeyhteisön, lainsäätäjien ja loppukäyttäjien, kuten teollisuuden ja elinkeinoelämän, välillä. Tehostamalla yhteistyötä kansallisten tutkimuslaitosten välillä voitaisiin myös yhdenmukaistaa jäsenvaltioissa käytettyjä erilaisia soveltavan tutkimuksen malleja, jolloin tuloksista saadaan vertailukelpoisia ja tietojen yhdistäminen helpottuu.

Verkoston tehtäviin kuuluisivat erityistehtävien koordinointi ja yhteisön lainsäädännön soveltamista koskevien lausuntojen antaminen. Verkoston perustamisesta ja tutkimuslaitosten osallistumisesta erilaisiin kansainvälisiin virastoihin ja elimiin olisi paljon hyötyä eurooppalaisten meritieteiden kehityksen kannalta.

Koulutus

Meriympäristöön liittyvässä toiminnassa tarvitaan pätevää henkilöstöä, jonka määrä kuitenkin jatkuvasti vähenee kaikilla aloilla. Kalastusta koskevassa soveltavassa tutkimuksessa huolestuttaa erityisesti nuorten tutkijoiden vähyys. Asiantuntijoiden mukaan ilmiön taustalla on tutkijanuran vähäinen houkuttelevuus. Tilanne on johtanut jopa siihen, että joissakin jäsenvaltioissa on jouduttu sulkemaan elollisten vesiluonnonvarojen tutkimukseen erikoistuneita laitoksia opiskelijajakadon vuoksi.

Tilanteen korjaamiseksi yliopistoihin olisi perustettava kiinnostavia ja lisäarvoa tuovia opetusohjelmia, joista voidaan edetä hyväpalkkaiselle ammattiuralle. Tarvitaan koulutuspolitiikkaa, jossa nuoria tutkijoita kannustetaan hakeutumaan elollisten vesiluonnonvarojen tutkimuksen pariin.

Sitä varten on parannettava koulutusta, ammatillista liikkuvuutta ja uudelleen koulutusta sekä työoloja varsinkin kalastukseen liittyvässä tutkimustoiminnassa mutta myös muilla siihen liittyvillä aloilla. On myös välttämätöntä lisätä näkyvyyttä ja tutkijoille tarkoitettuja kannustimia, sillä näin voidaan parantaa meritieteitä yleensä ja erityisesti elollisten vesiluonnonvarojen tutkimusta.

Riittävän rahoituksen tarve

Sanotaan, ettei ongelma johdu niinkään rahasta vaan henkilöresursseista, mutta tämä ei tarkoita, että alan tutkimuksella olisi käytössään mielin määrin taloudellisia resursseja. Haasteiden ratkaiseminen edellyttää paitsi tieteellisten ja teknologisten tietojen asianmukaista käyttöä myös EU:n ja jäsenvaltioiden vahvaa taloudellista tukea. Eri tutkimuslaitokset ovat tähän asti saaneet kahdenlaista rahoitusta: kansallista rahoitusta, jonka vastineeksi ne ovat antaneet jäsenvaltioiden hallituksille tieteellisiä tietoja, ja yhteisön rahoitusta perustietojen keruuta koskevan direktiivin ja tieteellisiin komiteoihin osallistumisen perusteella.

Kolmantena rahoituslähteenä ovat olleet tutkimuksen puiteohjelmat. Neljänteen ja viidenteen puiteohjelmaan sisältyi soveltavan merentutkimuksen piiriin kuuluvia kalastuksen ja vesiviljelyn erityisohjelmia (FAIR), joiden määrärahat olivat 130 miljoonaa ja 150 miljoonaa euroa. Kalastuspolitiikka oli yhtenä painopistealueena myös kuudennessa puiteohjelmassa, vaikka sen määrärahoja vähennettiinkin 60 miljoonaan euroon. Seitsemänteen puiteohjelmaan ei sen sijaan sisälly kalastusta eikä vesiviljelyä erityisenä toimintalinjana. Ainoastaan aihealue 2 "Elintarvikkeet, maatalous ja bioteknologia" voisi laajasti tulkittuna kattaa näiden alojen tutkimuksen. Merien luonnonvarojen tutkimus ja rannikkoalueiden yhdennetty hoito eivät sisälly nimenomaisesti myöskään aihealueeseen 6 "Ympäristö (mukaan luettuna ilmastonmuutos)".

Pitää paikkansa, että tutkijoilla on vaikeuksia esittää hankkeita seitsemänteen puiteohjelmaan, sillä tutkimuksen lähestymistapa on erilainen esimerkiksi vesiviljelyyn liittyvissä aiheissa, jotka ovat luonteeltaan lähinnä teollisia, tai kalastukseen tai meritieteisiin liittyvissä aiheissa, jotka ovat luonteeltaan monialaisia ja pitkän aikavälin kattavia. Kumpaakin alaa on tätä ennen rahoitettu samoista määrärahoista, mikä on mahdollistanut täydentävyyden, ja toimia on koordinoitunut nykyisen tutkimuksen pääosaston sijasta kalastuksen pääosasto.

Tämän vuoksi tiedeyhteisön on ollut vaikea tuoda alan huolenaiheita ja tarpeita ehdotuspyyntöjä koskevien suuntaviivojen valmistelusta vastaavien virkamiesten tietoon. Tutkimuksen pääosasto on puolestaan halunnut rahoittaa lähinnä perustutkimusta sen sijaan, että se kannustaisi julkiseen politiikkaan painottuvaa tutkimusta, joka voisi esimerkiksi tuoda tieteellistä lisäarvoa yhteisön meristrategiaan, tai tutkisi kalastuksen vaikutusta ilmastonmuutokseen.

EU:n meripolitiikan tavoite eli tuottava kalastus puhtaassa meriympäristössä edellyttää siis, että tällä alalla työskentelevät tutkijat saavat käyttöönsä horisontaalisia rahoitusmekanismeja seitsemännessä puiteohjelmassa.

On välttämätöntä ottaa pikaisesti käyttöön elollisia vesiluonnonvaroja koskeva erityinen tiedepolitiikka, johon osoitetaan huomattavia määrärahoja. EU:n meriympäristöä koskevalle koulutukselle antaman tuen ansiosta voidaan integroida erilaiset näkökohdat – sosiaaliset, taloudelliset, merenkulkua koskevat ja kaupalliset näkökohdat – ja osaltaan parantaa yleistä käsitystä yhteisestä kalastuspolitiikasta ja sen säilyttämisen tarpeesta.